

“La inversió de temps per als altres resulta un guany”

Un col·legi ubicat en una zona molt deprimida de València no tenia recursos per l'esmorzar dels alumnes. En dos dies diversos universitaris del Col·legi Major Albalat van aconseguir més de 500 litres de llet i 400 paquets de galetes. Però va caldre seguir ajudant...

08/06/2013

Els retards en el cobrament poden portar al límit a moltes escoles que no poden atendre les despeses generals mínimes i es veuen obligades a retallar els serveis. En aquesta situació es trobava el claustre i la directora del col·legi Santiago Apòstol del Cabanyal, una escola amb un alt índex d'estudiants amb entorns familiars conflictius, o escassos recursos econòmics.

Tot va començar per una trucada d'auxili

"Fa poc més d'un any -explica el director del Col·legi Major Albalat-, a través de l'ONG Cooperació Internacional, vam rebre una trucada del col·legi diocesà Santiago Apòstol, que es troba en una zona molt deprimida de València. Arran de la crisi econòmica, els responsables del col·legi no podien seguir mantenint els esmorzars que proporcionaven als alumnes, cada

dia en arribar a l'escola. Aquest àpat era el primer, i per a molts d'ells l'únic. Necessitaven urgentment centenars de litres de llet i moltes galetes i ens demanaven ajuda".

N'hi va haver prou amb una reunió amb els residents i estudiants que freqüenten el col·legi major Albalat, obra corporativa de l'Opus Dei, perquè sorgís un nodrit grup de voluntaris. Des del col·legi major ens vam proposar fer una campanya de recollida de llet i galetes a les portes d'alguns supermercats, d'acord amb ells. Com es diu a València, "dit i fet". En els dies següents van deixar els llibres i el seu lloc a la biblioteca del col·legi major per acostar-se a les portes dels supermercats més propers fins a obtenir dels veïns molts més litres de llet i galetes dels necessaris.

Hi ha unes crisis més crítiques que d'altres

"En dos dies vam recollir més de 500 litres de llet i 400 paquets de galetes", explica en Luis Nieto, un dels voluntaris i estudiant de 4t d'ADE i dret. En una setmana la llet ja era al col·legi del Cabanyal, i l'esmorzar dels propers dos mesos assegurat.

"Sabem que aquesta ajuda és petita, però bé, almenys hem aconseguit tres coses: no quedar-nos parats, facilitar que molts valencians col·laborin en aquesta causa, i ajudar una mica a tapar un forat, en un moment en què tanta gent ho està passant malament " conclou en Julio, graduat en relacions laborals.

Després d'aquesta primera acció, no hem pogut deixar d'ajudar-los amb més campanyes de recollida d'aliments, pintant aules, jugant amb els alumnes en els temps de descans, etc. Perquè, encara que ells ni s'ho imaginien, l'ajuda autèntica ens la donen ells deixant-se ajudar. Com diu en Gregorio, estudiant de 4t

d'ADE, "encara que segueixi sent un tòpic cal dir-ho: moltes vegades donar és rebre i la inversió de temps per als altres resulta un guany".

Per descomptat, la iniciativa va ser objecte d'atenció per part dels diaris locals, gràcies a l'agraïment del col·legi, però no ens sentim orgullosos per això. Com diu en Salva, estudiant d'enginyeria de camins, "la societat fa tant per nosaltres i som tan afortunats, que el mínim que podem fer és correspondre amb una mica del nostre temps".

Vam aprendre la solidaritat de sant Josepmaria

El voluntariat és una part molt important en la vida universitària del col·legi major, perquè vam aprendre de sant Josepmaria que "*la Universitat no ha de formar homes que en acabat consumeixen egoïstament els beneficis*

aconseguits amb els estudis, ha de preparar-los per a una feina de generosa ajuda al proïsme, de fraternitat cristiana "*. I en el llibre Converses amb Monsenyor Escrivà de Balaguer afegia: "jo mesuro la solidaritat per obres de servei, i conec milers de casos d'estudiants espanyols i d'altres països, que han renunciat a construir-se llur petit món privat, donant-se als altres mitjançant un treball professional, que procuren fer amb perfecció humana, en obres d'ensenyança, d'assistència, socials, etc., amb un esperit sempre jove i ple d'alegria "* (Converses , 75). Els joves tenen una predisposició natural a ajudar, i des del col·legi major volem despertar aquest compromís social realitzant diverses campanyes amb les quals, sobretot, es doni temps d'un mateix.****

A l'octubre per exemple, durant un cap de setmana vam anar a pintar

diverses aules del col·legi. En total hi van participar 15 estudiants que treballaven per torns. "Ja us podeu imaginar: calçar-se la granota de feina i agafar la brotxa... D'entrada no és el que més et ve de gust fer un dissabte a la tarda, però si és pels altres, val la pena, és més divertit i acabes sentint-te molt bé ", apunta en Carlos, estudiant d'odontologia.

En Julio cada divendres va a l'escola per entretenir els nois durant el temps d'esbarjo: "és molt impactant la feina que es porta a terme en aquesta escola. Trenca una mica els esquemes de l'escola tradicional, ja que no es preocupen només de l'aspecte acadèmic, sinó del benestar dels alumnes en el sentit més ampli de l'expressió. De fet, un dels serveis addicionals que s'ofereixen a l'escola és l'esmorzar ".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-
inversio-de-temps-per-als-altres-resulta-
un-guany/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-inversio-de-temps-per-als-altres-resulta-un-guany/) (13/08/2025)